Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 74 (326) Miercuri 29 Sept. 1954 4 pag., 15 bani

Spre tainele vieții plantelor

A văzut Rodica multe plante până acum, dar că trăiesc și ele cu adevărat la asta nu s'a gândit niciodată...

— Atunci dece nu umblă? Dece nu vorbesc? îi vine parcă să întrebe pe tovarășa profesoară, care le vorbește pentru prima dată de asemenea „minuni".

— Da, plantele trăiesc, zice ea. Au și ele o viață. Și pentruca să trăiască au nevoie de aer, lumină, soare, apă, la fel ca noi.

Elevele o ascultă de parcă ar spune o poveste frumoasă. Dar încetul cu încetul, își dau seama că această poveste interesantă se petrece chiar în grădinița lor sau în ghiveciul cu mușcată dela fereastră.

— Dacă nu au apă sau lumină, ele se ofilesc și mor, spune mai departe tovarășa profesoară.

— Vai de mine! Și eu le-am închis la întuneric și nu le-am udat, zise deodată Mirela Ceicu arătând spre ierbarul din fața ei.

— Și eu am făcut tot așa, spune Silvia Cornea. Bunica dela Șuletea mi-a spus că voi avea nevoie de ierbar. Și eu am făcut!

Tovarășa profesoară le liniști arătându-le că plantele din ierbar nu trebuie stropite și n'au nevoie nici de lumină...

— Chiar acum vom porni în pădure, să aflăm câteva din tainele plantelor, să vedem unde trăiesc. Și discutând despre noul obiect atât de interesant au pornit spre pădurea Pantelimon.

Inainte de a intra în pădure au trecut pe lângă un lot de pământ cultivat cu varză, fasole și porumb.

— Acestea sunt plante cultivate, le explică tovarășa profesoară. La marginea pădurii se întindea lacul scăldat de razele argintii ale soarelui...

— Uitați ce floare minunată plutește pe apă, zise Winăr Rostenca, arătând spre un crin de baltă. Dar tovarășa profesoară le explică îndată că această floare crește în apă și că ea ca și trestia, papura și mătasea broaștei, este o plantă de baltă sau de apă.

Apoi au intrat în țara arborilor. Au făcut pe rând cunoștință cu pinul, cerul, glădicea și alte plante lemnoase. Dar iată, soarele se apropie de deal. Ii mai salută odată pe copii aruncându-și ultimele raze roșietice printre crengile copacilor, apoi dispare.

— Trebuie să plecăm, să nu înoptăm în pădure, zise tovarășa profesoară.

Și cu gândul la lucrurile interesante aflate în această zi, școlărițele au pornit spre casă ducând în mână servietele pline de frunze, plante și ierburi.

La a doua oră de botanică, tovarășa profesoară veni cu un aparat ciudat în mână.

— Azi vom învăța despre structura celulară a plantelor, zise ea. Acesta, e un microscop, arătă ea spre aparatul ciudat. Cu ajutorul lui vom putea să vedem cele mai mici părticele ale plantei.

Acum, pe banca fiecărei eleve se afla câte un ierbar.

Privind pe rând cu aparatul ciudat au văzut celulele din care sunt formate plantele, vasele lemnoase și liberiene prin care circulă seva. Când clopoțelul anunță sfârșitul orei, un oftat străbătu întreaga clasă.

— Ce repede trec orele, spuseră mai multe glasuri. Și ce frumoase și interesante sunt!...

Da. Sunt frumoase și interesante orele de botanică. Elevele clasei a V-a dela Centrul Școlar 2—10—13, din București le-au îndrăgit. Unele din ele s'au și înscris la cercul de botanică dela Palatul pionierilor, unde-și vor complecta cunoștințele primite în ore prin fel de fel de experiențe.

Și poate peste ani, Nadia, Adriana și alte școlărițe ce de abia au început să cunoască tainele vieții plantelor, vor fi agronomi iscusiți, care vor cultiva recolte grele, aurii, pe câmpiile mănoase ale patriei, vor lucra în mari laboratoare pentru transformarea plantelor în folosul omului...

Irina RADULIAN

La ora de Chimie

In clasă e liniște. A început ora. Tovarășa profesoară deschide catalogul și o cheamă la lecție pe Otilia Coman. Sigură pe cele învățate, Otilia vorbește curgător și limpede despre substanțe simple și compuse, despre molecule, dă câteva exemple.

— Ai răspuns frumos Coman, îți dau nota cinci — îi spuse tovarășa profesoară.

Toate fetele își îndreptară privirile spre Otilia și-i zâmbiră prietenos. Astăzi Otilia a mai luat un cinci! Toate se bucură pentrucă țin la onoarea clasei lor.

Maria CICORTAȘ
corespondenta „Scânteii pionierului"
în reg. Oradea

Cum învăț eu

Intotdeauna înainte de a mă apuca de lecții îmi rânduiesc pe masă cărțile și caietele, mă uit la orar și apoi pornesc la lucru. După ce mi-am scris temele și mi-am făcut desenele la fizică sau geometrie, mă apuc de învățat. Iată de pildă cum învăț la limba rusă. Pentru ziua despre care vă povestesc aveam la lectură bucata „Осень" și la gramatică despre „rădăcina cuvântului". Mi-am citit întâi notițele din clasă, am repetat exemplele date, apoi am învățat regulile și-am alcătuit câteva propoziții. După aceea am citit bucata de lectură de câteva ori până am învățat să pronunț toate cuvintele trecute și în vocabularul meu.

Monica PASCU
Școala de 7 ani Nr. 2 — Constanța

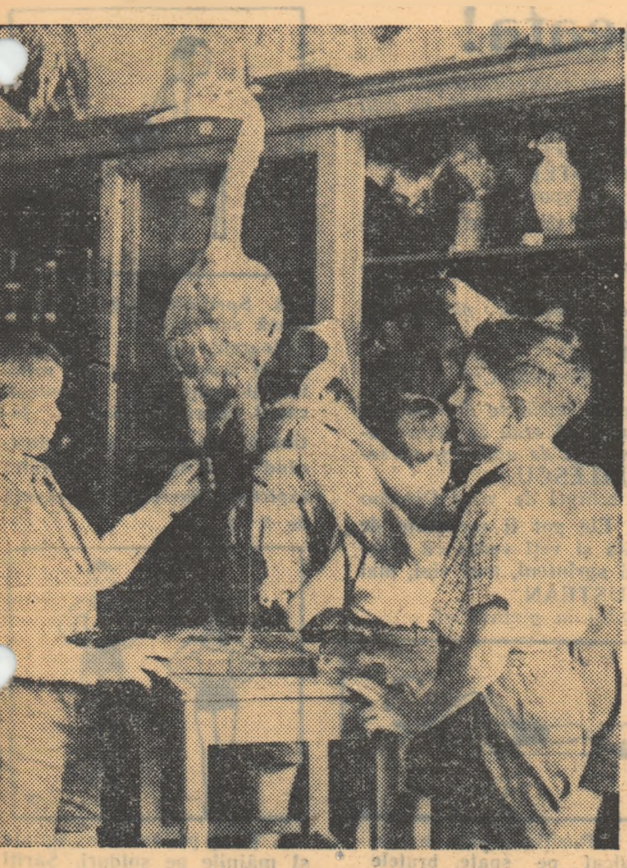
La muzeul istoric

Fetele sunt în ora de istorie. Dar nu-i o oră obișnuită ca toate celelalte. Astăzi au venit la muzeul istoric din oraș, să vadă și să învețe multe lucruri interesante. Și într'adevăr au văzut acolo diferite arme, obiecte și vase de lut din epoca comunei primitive și cea sclavagistă despre care învățaseră în ziua aceea la istorie. Au mai aflat și multe lucruri privitor la viața oamenilor din acea vreme, despre îndeletnicirile lor. Și-au notat în carnețelele lor toate cele spuse de tovarășa profesoară. Vizita la muzeul istoric din orașul Galați le-a ajutat pe elevele clasei a V-a dela Școala de 7 ani Nr. 8, să-și întregească cunoștințele căpătate la orele de istorie.

Constanța BOLOCAN
corespondentă a „Scânteii pionierului"
în reg. Galați

IN MUZEUL ȘCOLII

— Ce picioare lungi are pasărea aceasta! zise Ștefan.

— E stârc de baltă! îi răspunse Radu.

Liceul de Băieți Nr. 3 din București are un bogat muzeu de științele naturii. Intr'o pauză un grup de pionieri din clasa IV-a au venit să-l viziteze. Ei au privit mai mult păsările de baltă despre care vor învăța anul acesta.

Duman și Bujor

In colțul umbrarului, Tudorel se așezase pe stănoagă, sprijinindu-se cu stânga de ieslea boilor, pe când cu dreapta ținea strâns un bici cu ciucuri roșii. Se suci de vreo două ori, ca să se așeze mai bine, iar acum se bălăbănea cu amândouă picioarele de pe stănoaga care era așezată cam la înălțimea lui.

Din celălalt colț un om roșcovan la față și de statură mijlocie care i se părea cunoscut lui Tudorel, se apropie de el și-l întrebă:

— Cum te cheamă băiete?

— Tudorel mă cheamă, răspunse el vioi.

— Ai tăi sunt boii ăștia? Ai venit cu ei la expoziție? Cum îi cheamă?

— Duman și Bujor, spuse băiatul tresărind....

— Frumoși boi, zise încet omul mângâindu-i pe spate.

...Ah, îl cunosc acum, își zise în sine Tudorel amintindu-și unde l-a văzut: știu l-am văzut la noi acasă, când s'a înțeles cu tata să dea boii la contractare. Și fața îi surâse lui Tudorel, cu gândul la premiul pe care-l va câștiga.

Acum trei luni și jumătate Tudorel, îi promisese tatălui său, că va îngriji de boi, ca la predare să fie cât mai frumoși și cu-un spor de greutate cât mai mare. Și n'a fost numai promisiune. In tot timpul acesta boii lui Tudorel au fost spălați de două ori pe săptămână, mâncare

și apă li s'a dat la timp, numai spun că Tudorel îi țesăla în fiecare zi și le făcea curat în grajd. Cuvintele tatălui său îi sună și acum în urechi:

— Să știi că nu-s rele deloc Tudorele, contractările astea, ne aduc un mare folos. Vezi? Cu banii primiți o să ne putem cumpăra o mulțime de lucruri trebuincioase pentru nevoile casei! Tu vezi și îngrijește bine de ei că munca n'o să-ți fie în zadar!

Și într'adevăr Tudorel îi îngrijise așa cum e mai bine. Acum privea la omul acela roșcovan cum îi pipăia pe Duman și pe Bujor și care apoi scriind ceva în carnețel spuse:

— Bravo Tudorel! Te-ai purtat ca un adevărat gospodar. Ai obținut un spor de 125 kg. la boii tăi. Asta înseamnă că ai luat premiul 2 pe raion!

Și ca răsplată pentru munca lui Tudorel, mai primi un premiu de 750 lei, pe care tatăl i-l înmână cu bucurie.

— I-al Tudorel: asta e pentru munca ta băiatule. Și cu banii primiți Iordache Tudorel dela Școala de 7 ani din comuna Iorăvești regiunea Galați, porni în târg alături de tatăl său pentru a-și cumpăra haine.

Gh. NEGREA

In cinstea Congresului partidului

și a zilei de 7 Noiembrie

Utemiștii, frații noștri mai mari

Răcitoarele stau frumos rânduite. Au fost bine lucrate. Utemiștii Popescu Elisabeta și Condruț Victor le verifică acum cu atenție și sunt mulțumiți. La secția bunuri de larg consum a uzinelor „Clement Gottwald", brigada utemistă nr. 3 și-a luat angajamentul să realizeze 75 răcitoare cu 5 zile înainte de termen și să dea peste plan încă 10 răcitoare.

In miez de noapte

O noapte caldă de început de toamnă. Carele colectiviștilor din Moțăței-Craiova, — băteau grăbite drumul de țară.

Spre miezul nopții, cei dela baza de recepție, fură treziți. Sosise convoiul de care aducând cota de porumb. Colectiviștii din Moțăței nu se lăsaseră. Au vrut să fie primii în predarea cotelor de porumb, și au fost.

Cu toate forțele

Nu-i puțin lucru să-ți împlinești planul de producție. Iar ca să-l depășești e nevoie de multă pricepere. Cunoscând bine toate acestea, muncitorii dela fabrica de paste făinoase și biscuiți „Dunăreana" (Galați) s'au angajat ca în întrecerea organizată încinstea Congresului și a zilei de 7 Noiembrie să dea peste plan până la 30 Oct. 4.500 kg. biscuiți și 20.000 kg. paste făinoase.

Cu deplină chibzuială, ei au organizat munca mai bine ca până acum. Exemplul unor muncitori fruntași ca Iordăchescu Ruxandra sau Caraman Maria va fi urmat cu mai mult avânt.

Mâini dibace

Ana Moldovan și Gligor Florica lucrează la mașini alăturate în secția de croit. Mâinile lor dibace conduc cu repeziciune cuțitul mașinii.

Lângă ele se strâng tot mai multe fețe de pantofi croite din piele bună. Acum vreo câteva zile comunista Ana Moldovan a chemat-o la întrecere pe Florica Gligor. Greu de spus cine va câștiga întrecerea. Amândouă sunt cunoscute în fabrică pentru vrednicia lor.

In fabrica de încălțăminte „Simion Bărnuțiu" din Sebeș-Alba sunt însă mulți muncitori harnici. Numai într'o singură zi graficul de producție a arătat: 100 perechi încălțăminte peste plan!

Eroi ai muncii socialiste

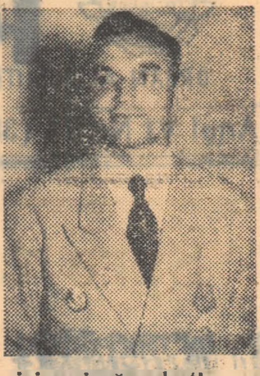
CONSTANTIN VASILACHE

„Intr'un an lucrează cât alții în șapte... — se spune uneori despre eroii din povești. Și cititorul și-l închipuie înalt, vânjos și puternic cât șapte oameni.

Eroul Muncii Socialiste Constantin Vasilache, strungar la Târgoviște, deși este erou adevărat și nu unul din povești, deși lucrează într'un an cât alții în zece, — ba câteodată și mai mult, este un cetățean obișnuit al patriei. Nu e nici prea înalt, nici prea vânjos; strungul la care lucrează e și acesta un strung obișnuit.

Dar Constantin Vasilache e muncitor într'o țară liberă în care tot ce se face e pentru fericirea oamenilor muncii, e un muncitor educat de partidul comuniștilor. Deși nu e inginer, Constantin Vasilache stăpânește la perfecție tehnica nouă, înaintată, metodele de muncă ale celor mai buni strungari sovietici — pe care i-a cunoscut și personal, nu numai din cărți.

Toate acestea l-au ajutat să obțină rezultate din cele mai bune în muncă.

In prezent, tovarășul Vasilache lucrează în contul anului 1985. Dar s'ar putea când citiți aceste râduri să lucreze în contul anului 1986 ori chiar 1987... Cu toată mulțimea pieselor ieșite din strungul lui 'rebuie să știți că în ultimii 5 ani Constantin Vasilache n'a dat nicio piesă rebut!

Insuflețit de un fierbinte patriotism, Eroul Muncii Socialiste Constantin Vasilache s'a angajat ca până la 7 Noiembrie al acestui an să lucreze în contul anului 2000! Tovarășul Vasilache e primul muncitor dela noi care intră prin munca sa avântată în al treilea mileniu!

PENTRU BELȘUGUL CELOR CE MUNCESC

Proiectul de directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la desvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede o creștere masivă a suprafeței arabile a țării: în 1956 vom avea 10 milioane hectare de pământ arabil! Dar nu numai atât. Suprafețe întinse de mii de hectare vor fi cultivate cu vii de viță nobilă și pomi fructiferi de toate felurile...

Faceți gimnastică dimineața!

● *Deseori am discutat cu voi pe stadioanele și terenurile sportive din țară. V'am povestit întotdeauna despre antrenamentele mele. De data asta însă vreau să vă spun încă un lucru important. Știți cu toții că de curând am fost accidentat la picior. Singurul antrenament deci mi-a rămas doar gimnastica. Și practicându-l cu perseverență am reușit acum să câștig și a VII-a oară titlul de campion internațional al R.P.R. la săritura în înălțime.*

Ioan SÖTER
Maestru al sportului

● *Intr'o dimineață pe când făceam gimnastică de înviorare vine la mine un pionier din curte și mă întreabă foarte nedumerit.*

— Nu înțeleg tovarășe Dobrescu, știu că sunteți un boxeur renumit. De ce mai aveți nevoie de gimnastică?

— Intr'adevăr sunt boxeur. Dar boxul l-am început doar cu gimnastica, i-am răspuns pionierului. Exercițiile mă ajută să fiu tare, să am o conformație bună și să mă simt întotdeauna sprinten și vioi.

Mircea DOBRESCU
Maestru al sportului și Campion Mondial Universitar

● *Joc și îndrăgesc voleiul încă din copilărie. Dar pot să spun sincer că succesele mele se datoresc în cea mai mare măsură gimnasticei de înviorare Exercițiile de gimnastică nu numai că stau la baza oricărei activități sportive dar te și pregătesc în acelaș timp să devii un om sănătos, plin de avânt și perseverent în munca de toate zilele.*

Sebastian MIHAILESCU
Maestru al Sportului și Căp. echipei de volei Dinamo

Dăm mai jos un complex de mișcări simple pentru înviorarea de dimineață. Ele pot fi executate de orice pionier sau școlar individual. Executați-le cu perseverență în fiecare dimineață și veți vedea că mușchii vă vor deveni mai puternici, moleșeala somnului va dispare, vă veți simți mai sprinteni, mai vioi, mai plini de forță, atât la ore cât și în timpul vostru liber.

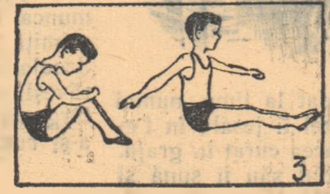
Elena LEUȘTEAN
maestră a sportului la gimnastică

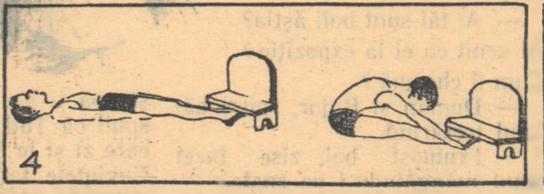
1. Depărtați picioarele ușor, țineți capul aplecat înainte și brațele libere. Ridicați brațele, duceți-le apoi lateral și inspirați. Coborâți brațele în jos, lăsați ușor capul în jos, astfel ca bărbia să atingă pieptul și reveniți în poziția inițială cu expirație. Repetați exercițiul de șase ori într'un tempo mai lent.

2. Țineți picioarele puțin mai depărtate, brațele îndoite din cot, așezate cu palmele pe cap, degetele încleștate. Aplecați trunchiul spre stânga cu întinderea brațelor, dar tot cu degetele încleștate și expirați. Reveniți la poziția de plecare inspirând. Repetați de 6 ori exercițiul într'o parte și alta.

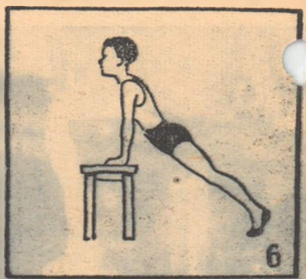
3. Stați pe dușumea cu picioarele îndoite, cuprindeți cu brațele genunchii, și trageți-i înspre piept. Intindeți apoi picioarele duceți brațele lateral și inspirați. Indoiți picioarele reveniți la poziția de plecare și expirați. Se execută de 12 ori.

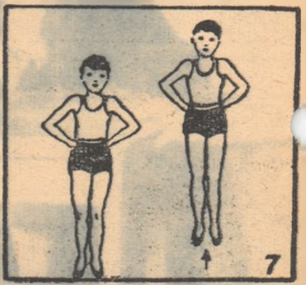
4. Vă culcați pe spate, cu picioarele întinse și apropiate iar cu vârfurile atingeți un obiect imobil (dulap, scaun, pat). Intindeți brațele cu palmele pe coapse. Ridicați-vă încet din mijloc și duceți palmele în lungul picioarelor spre vârfuri, aplecând trunchiul înainte. Expirați. Coborîți apoi trunchiul lent înapoi revenind pe spate culcat și inspirați. Executați exercițiul de 12 ori.

5. Poziția de plecare este: culcat pe spate, brațele lângă corp, un picior îndoit din genunchi celălalt ușor ridicat de pe sol. Și acum executați. Indoiți un picior odată cu întinderea celuilalt. Păstrați respirația regulată și executați exercițiul de 24 de ori.

6. Sprijiniți-vă de un scaun, masă sau pat în așa fel ca picioarele, capul și spatele să fie în aceeași linie. Pe urmă îndoiți brațele și întoarceți capul lateral inspirând. Intindeți din nou brațele întorcând capul în partea cealaltă expirând. Exercițiul se repetă de 8 ori.

7. Țineți picioarele apropiate și mâinile pe șolduri. Săriți pe vârfuri, numărând până la 4 în așa fel ca a patra săritură să se facă mai sus.

Păstrați respirația regulată și executați exercițiul 25—35 secunde fără pauză și într'un tempo din ce în ce mai rapid.

Exercițiile se termină prin mers încetinit, treptat.

Experienţă în eprubetă

La masa lui de lucru cu o eprubetă în mână, Roşca Ion din clasa a VI-a dela şcoala de 7 ani Nr. 1 din Târgovişte stă şi studiază atent experienţa făcută. Din când în când se opreşte şi notează ceva pe un caiet. Deodată faţa i se luminează şi un zâmbet de mulţumire îi înfloreşte pe buze. In eprubetă s'a produs un lucru interesant.

La lecţia despre condiţiile de încolţire a seminţei, Roşca a făcut o experienţă, pentru a-şi da seama mai bine cum se produce acest fenomen al încolţirii seminţelor şi de ce condiţii exterioare depinde.

A luat o eprubetă pe fundul căreia a pus un bob de fasole şi peste care a turnat pământ umed, umplând eprubeta până la jumătate. Apoi în eprubetă a introdus o sârmă cu două inele în spirală, aşezând pe fiecare inel câte un bob de fasole, în aşa fel ca bobul de pe inelul de jos să fie acoperit puţin de pământ, iar celălalt rămânând suspendat în aer. Dar minune! Din cele 3 seminţe care au fost puse la încolţire numai una singură a dat rezultate bune. Acest lucru îl face curios pe băiat. Acum el observă fenomenul produs şi îşi notează cu grijă observaţiile...

Sământa aşezată în fundul eprubetei a avut umezeală şi căldură suficientă, dar fiind lipsită de aer atmosferic, n'a putut încolţi. Sământa acoperită puţin cu pământ a avut umezeală, căldură şi aer suficient şi a încolţit bine. Cea de a treia sământă dela suprafaţă n'a avut umezeală şi deaceea n'a dat rezultate bune, n'a încolţit. In concluzie, Ion scrie în caiet:

„Pentruca sământa să încolţească, e nevoie în primul rând de umezeală, aer şi căldură. Chiar dacă lipseşte numai unul din aceşti factori sământa nu poate încolţi".

Experienţele îl ajută foarte mult pe Ion Roşca, să înţeleagă lecţiile cât mai bine. Deaceea la şcoală, răspunsurile lui la ore sunt complecte, precise şi rostite cu multă siguranţă.

Al. MIHU

Pentru şcoală

Cu atenţie şi răbdare se pot lucra în timpul liber fel de fel de obiecte frumoase: desene, planşe, păpuşi şi altele, Cu ele se poate împodobi clasa, locul unde vă scrieţi temele sau puteţi face mici expoziţii la „Camera pionierilor".

In excursie

Era o zi călduroasă. Mă pregăteam să merg cu detaşamentul în excursie la o poeniţă din apropiere şi eram foarte bucuroasă. M'am echipat repede şi am pornit veselă spre şcoală. Toţi pionierii din detaşamentul meu erau gata de plecare. Luându-ne cu vorba nici nu ne-am dat seama când am ieşit din sat. Numai că deodată zărirăm bătrâna apă a Moldovei care curge chiar la marginea satului nostru. Valurile ei jucăuşe parcă se opreau să ne privească. Am trecut printre tufişurile aflate pe malul apei şi am început să urcăm coasta dealului. Izvoarele susurau şi parcă ne spuneau „Bine aţi venit prieteni". Am făcut popas întregul detaşament s'a odihnit iar apoi am început jocurile noastre pionereşti care au ţinut până aproape de amiază.

Aşa ne-am organizat noi una dintre zilele libere. Am dorit să fim toate împreună să ne jucăm, să discutăm despre activitatea noastră pionerească, despre noii conducători pe care ni-i vom alege în colectivul de conducere al unităţii. Şi despre excursia aceasta vom discuta în adunarea noastră de alegeri.

Timu OLTEA
Şcoala de 7 ani Nr. 2
Câmpu-Lung Moldovenesc

Şcolăriţă

Nu sunt multe zile de când a călcat pentru prima oară pragul şcolii... Totuşi câte lucruri noi n'a învăţat până acum? Tovarăşa învăţătoare le-a învăţat o mulţime de cuvinte noi, le-a învăţat în primele zile să deseneze bastonaşe, cârligule, cerculeţe. Dar mai ştie şi alte lucruri. De pildă că propoziţia e formată din cuvinte, cuvintele din silabe, silabele din sunete. Dar sunetele se pot scrie! Astfel a învăţat să scrie câteva litere din alfabet. Nu ştie multe?

Intrecere sportivă

Pionierii din unitatea mea îndrăgesc mult sportul. Le place să alerge, să joace fotbal, oină, volei şi să se întreacă la sărituri. In cinstea alegerilor activelor pionereşti, ei şi-au propus să organizeze o întrecere sportivă. N'au uitat nici de exerciţiile F.G.M.A.

Şi chiar de-a doua zi au şi pornit la antrenamente. Până acum pe detaşamente s'au selecţionat cei mai buni săritori, alergători precum şi cei mai buni jucători de oină. Peste câteva zile vor avea loc finalele. Toţi sunt curioşi să vadă care detaşament va ieşi învingător. Fireşte, detaşamentul cu pionierii care au venit regulat la antrenamente şi au fost mai perseverenţi...

Elena KAUBA
Instructoare superioară
Şcoala de 7 ani nr. 16—ARAD

Intrebări şi răspunsuri

Ne-au sosit la redacţie, numeroase scrisori în care cititorii ne întreabă:

Conducătorii de grupă şi de detaşament intră în colectivul de conducere al unităţii? Propunerile pentru planul de muncă al unităţii să le facem în scris?

In această perioadă de alegeri e mare frământare în unităţi şi poate mulţi dintre voi, vă puneţi astfel de întrebări. Deaceea răspundem cititorilor noştri prin gazetă.

1. Conducătorii de grupă şi de detaşament, nu fac parte din colectivul de conducere al unităţii. In colectivul de conducere al unităţii se aleg alţi pionieri tot atât de buni şi destoinici din unitate care nu au o altă sarcină.

2. Propunerile pentru planul de muncă nu se fac în scris. Voi pregătiţi-vă şi atunci când se va ţine darea de seamă a unităţii, la discuţii, veniţi cu propuneri interesante, pentruca noul colectiv de conducere să alcătuiască un plan cât mai bun.

Rectificare

In numărul de Sâmbătă 25 Septembrie, al gazetei noastre, în articolul „Cu grupa în timpul liber", semnat de Elena Dragoş, s'a strecurat greşala că filmul „Micul partizan" este o producţie poloneză, când de fapt filmul este o realizare cehoslovacă.

O întâmplare

— In grupa noastră este un pionier care nu poartă cravata — spunea un conducător de grupă, instructoarei Ene Florica din comuna Văcăreşti, Raionul Târgovişte. Ba spune că a uitat-o acasă, ba că este la spălat. I-am atras atenţia de câteva ori dar până acum n'am reuşit să-l schimbăm.

— Am să-ţi povestesc în ce fel am procedat cu Ştefănoiu Constantin şi vei înţelege cum trebuie să-l ajuţi pe pionierul de care-mi pomeneşti — se grăbi ea să-i răspundă:

— ...Eram instructoare la Şcoala de 7 ani din Gheboeni. Unul dintre pionierii clasei a şasea nu mai venea cu cravată la şcoală. Conducătorul detaşamentului din care făcea parte, într'o adunare, l-a criticat aspru. Ştefănoiu a ieşit din clasă trântind uşa şi strigându-le pionierilor că niciodată nu va mai participa la adunări. Începuse să înveţe prost. A vorbit cu el conducătorul unităţii. S'a scris un articol critic despre atitudinea lui la gazeta de perete.

— Activităţile pionereşti erau interesante? — interveni conducătorul de grupă.

— Desigur! — continuă tovarăşa Ene Florica. Pionierii făceau excursii, mergeau la mină la Mărgineanca şi vizionau filme. In şcoală funcţionau cercuri cu activitate bogată. Ştefănoiu nu vroia să audă însă de nimic. Atunci m'am hotărît să discut cu colectivul de conducere. Am aflat că Ştefănoiu sta în bancă cu un şcolar indisciplinat şi slab la învăţătură. Un pionier a auzit când acesta i-a spus mai demult, lui Ştefănoiu: — Măi, tu doar eşti băiat mare, dece mai umbli cu cravata de pionier la gât? De atunci Ştefănoiu nu a mai purtat cravata. Conducătorul unităţii a fost mutat cu Ştefănoiu în bancă. La început Ştefănoiu n'a vrut să-i vorbească noului vecin. Mai apoi cei doi s'au împrietenit şi chiar rămâneau la şcoală şi-şi făceau lecţiile împreună. Conducătorul unităţii s'a apropiat atât de mult de Ştefănoiu încât a reuşit să-l facă să participe din nou la acţiunile pionereşti. Noi ne întrebam: bine, s'a îndreptat la învăţătură, este disciplinat — dar de ce nu-şi pune cravata? S'a scris despre asta iarăşi un articol.

Intr'o zi l-am zărit pe conducătorul unităţii citindu-i lui Ştefănoiu din cartea: „Strada Mezinului". Acestuia i-au plăcut într'atâta faptele curajoase ale lui Volodia Dubinin, încât le povesti şi părinţilor.

Il admira mult pe Volodia pionierul erou. Nu mult după aceea, el a venit la şcoală din nou cu cravata pionierească.

*

Fostul coleg de bancă al lui Ştefănoiu nu mai avea niciun prieten. Văzând că este dezaprobat de întreaga clasă, câteva zile nu s'a mai apropiat să vorbească cu nimeni. Dar s'a săturat repede de singurătate şi a început să nu le mai vorbească urât colegilor lui, care l-au primit bucuros în jocurile lor.

...Tovarăşa Ene Florica a mai discutat mult cu acel conducător de grupă. Eu însă m'am grăbit să vin să vă spun şi vouă, despre întâmplarea cu Ştefănoiu.

A. M.

ÎNȚELEPCIUNEA POPULARĂ CHINEZĂ

Fiecare popor își are cultura sa proprie, arta sa, literatura sa. Tot ce este mai frumos în creația populară trăiește strălucind veacuri dearândul. Nimic nu poate umbri frumusețea.

Publicăm câteva proverbe și o snoavă, părticele de înțelepciune a marelui popor Chinez.

In această pagină veți citi deasemenea și o fabulă de scriitorul contemporan FIN SIUE-FIN

Proverbe

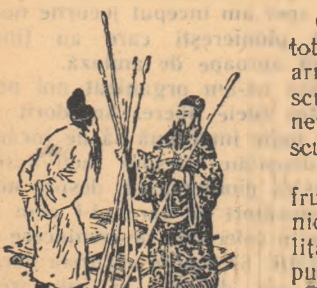
Aurul pierdut poate fi găsit, timpul pierdut niciodată.

Graba ascunde o greșeală.

Pentru a învăța să fii harnic e nevoie de trei ani; pentru a învăța să fii leneș numai de trei zile.

Omul înțelept vorbește prin faptele sale, cel prost prin flecăreala sa.

SULIȚE ȘI SCUTURI

Odată, de mult de tot trăia un negustor de arme. Vindea sulițe și scuturi. Când venea cineva să cumpere un scut îi spunea:

— Scuturile mele sunt frumoase și trainice, nici cea mai grozavă suliță nu le poate străpunge:

Dar dacă se întâmpla ca cineva să aibă nevoie de suliță, negustorul îi spunea:

— Am niște sulițe grozave, nu le găsești pereche!

Sunt ascuțite și rezistente. Dintr'o singură lovitură pot să străpungă cel mai tare scut!

Un om care era prin apropierea negustorului, ascultă cum acesta își tot lăuda marfa. In cele din urmă nu se mai putu stăpâni și întrebă:

— Dar ce se întâmplă dacă lovești cu sulița ta scutul pe care îl vinzi?

Ce mai putea răspunde oare negustorul la asemenea întrebare?

CUM AU ÎMPĂRȚIT DOI FRAȚI O MOȘTENIRE

de **FIN SIUE-FIN**

Un om care avea doi feciori, a agonisit puțin câte puțin o brumă de avere. Imbolnăvindu-se și, simțind că i se apropie sfârșitul își chemă fiii și le porunci: „După moartea mea să împărțiți toată averea drept pe jumătate".

După ce omul muri, feciorii vrură să dea ascultare cuvântului lăsat de tată și să-și împartă averea deopotrivă. Și fiindcă n'au putut s'o facă drept pe din două, s'au luat la ceartă.

Un om bătrân îi sfătui: „Nu vă certați, împărțiți orice lucru în jumătate și să ia fiecare câte o parte, asta-i împărțeala cea mai dreaptă".

Și frații au început să-și impartă: au tăiat fiecare haină în două; apoi toate vasele, dulapurile, băncile, mesele le-au spart tot în două. Chiar și monezile de argint le-au rupt în jumătate. Astfel din toată averea nu s'a mai ales nimic.

După „Pionierscaia pravda" și revista „Pioner"

Campionatele Internaționale de Atletism ale R. P. R.

Sâmbătă după amiază s'a desfășurat pe stadionul Republicii din București, festivitatea de deschidere a celei de a VII-a ediții a Campionatelor Internaționale de Atletism ale R.P.R.

In acordurile fanfarei care intona marșul sportivilor a început defilarea atleților din: Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, R.D. Germană, Islanda, Luxemburg, Olanda, R.P. Polonă, Suedia, R.P. Ungară și R.P. Română.

Nici nu au dispărut bine de pe pistă atleții celor 15 țări din Europa și pe teren și-au și făcut apariția arbitrii primelor întreceri. In tribunele stadionului cei peste 30.000 de spectatori așteptau cu nerăbdare momentul începerii concursului. Primii care au luat startul, au fost alergătorii dela 400 m. garduri. In prima serie a acestei probe frumoase au luat parte atleți din Danemarca, R.P. Polonă, R.P Română și alții. Reprezentantul țării noastre Ilie Savel, a realizat în prima serie 54,1 secunde cucerind și în finală victoria.

Cu o deosebită atenție, a fost urmărită lupta dintre concurenți la proba de 100 metri plat câștigată de sprintenul francez René Bonino, precum și aruncările de suliță ale valorosului atlet Ianus Sidlo (R.P. Polonă) care s'a clasat pe primul loc aruncând sulița la 76,05 m. In proba de săritură în înălțime atletul nostru Ion Söter sărind 1,95 m. a reușit să câștige pentru a șaptea oară consecutiv titlul de Campion Internațional de Atletism al R.P.R.!

Rezultatele deosebit de valoroase au mai obținut Lia Manoliu care a aruncat discul la 43,57 m. clasându-se pe locul I și Gabriel Georgescu care la aruncarea greutății a realizat 15,83 m. ocupând deasemeni primul loc și alți sportivi. O atletă care a entuziasmat întreg stadionul a fost Gizela Köhler (R.D.G.) care a câștigat mai multe medalii de aur! Deasemeni mult aplaudat a fost și francezul Victor Sillon care a sărit cu prăjina 4,25 m.!

Campionatele Internaționale de Atletism ale R.P.R., au prilejuit o luptă sportivă dârză, pasionată. Sportivi din 15 țări s'au cunoscut, și-au măsurat puterile, au legat multe prietenii adevărate.

La a 50-a aniversare a nașterii lui Nicolai Ostrovschi

O inimă înflăcărată

In cameră dădu năvală Colia un băiețandru de vreo 12 ani. Își căută din ochi un loc ca să poată citi nestingherit. Uf, greu a fost până a mai căpătat cartea. Acum însă va citi în voie. Ochii lui cată cu neastâmpăr la pagini. Mama a terminat treaba și se așează lângă el să asculte.

In carte se povestește despre un conte înfumurat care din plictiseală își bate joc de lacheul său. In fața stăpânului lacheul tremură de frică.

Vocea lui Colia sună din ce în ce mai supărată. A ajuns la punctul când contele și-a lovit lacheul peste nas, iar acesta zăpăcit de lovitură scapă tava pe jos, și totuși lacheul zâmbește umil. „Asta-i prea de tot!" își spune Colia. De-ar fi în locul lacheului i-ar arăta el stăpânului. Și băiatul citește mai departe dar nu cum scrie în carte, ci așa cum ar fi vrut el să fie:

„..Atunci lacheul se întoarse la contele acela îi dădu una peste rât și nu odată ci de două ori încât văzu stele verzi..

— Stai, exclamă mama dă-mi cartea să văd, asta nu scrie acolo.

— Dacă nu scrie cu atât mai rău. Eu i-așl rupe nemernicului ăsta toate coastele și Colia svârli cartea cât colo.

Băiatul acesta cu fruntea înaltă, cu ochii scăpărând de mânie, era Nicolai Ostrovschi, Colia, cum îl spuneau cei deacasă.

Încă de copil, Ostrovschi visa să înfrunte cu îndrăzneală pe cei nevrednici. De mic simțea o ură aprinsă împotriva asupritorilor. Un puternic sentiment de demnitate creștea în el, încă din copilărie.

Primii ani ai tinereții lui Ostrovschi, sunt ani grei de luptă, sunt anii Războiului Civil. Inrolat în Armata Roșie dela vârsta de 15 ani el luptă în brigada de cavalerie a lui Cotovschi. Unde era războiul mai greu, viața mai aspră, se afla și tânărul Nicolai. In anii grei care au urmat Războiului Civil, răbdând foamea și frigul, Ostrovschi muncește fără să țină seama de sănătatea lui șubrezită. Dar organismul lui nu poate rezista și el cade greu bolnav. Țintuit în pat, fără vedere, așa avea să-și ducă el viața de aici înainte. Cu cât boala se agravează cu atât lupta lui pentru viață este mai puternică. Dorința de a fi de folos patriei arde în el ca o flacără vie. Acum va scrie el cartea „Așa s'a călit oțelul" cartea generației lui Octombrie, din care și el a făcut parte. Viața lui Pavel Corceaghin este chiar viața lui.

★

La Moscova se află un muzeu închinat vieții și operei lui Ostrovschi. Să intrăm și să-l vizităm.

Iată camera sa de lucru. O încăpere simplă, un pat, o măsuță cu mașina de scris, biroul cu cărți. Un ghiveci cu flori îi dă o notă de caldă veselie. Aici și-a petrecut zile întregi scriitorul, zile de muncă încordată, pline de încredere în viață, deși era atât de bolnav.

Iată carnetul lui de comsomolist. Poartă data 1919. Ostrovschi avea abia 15 ani.

Și mai încolo, carnetul lui de partid, poartă data 1924.

Să ne oprim puțin și să privim câteva documente care grăiesc despre cartea „Așa s'a călit oțelul" atât de îndrăgită de generații de tineri nu numai din Uniunea Sovietică, dar și din țările asuprite unde popoarele luptă pentru o viață mai bună.

— Vreți să știți ce sunt aceste volume a căror coperte au marginile arse, au urme de sânge? Sunt cărțile „Așa s'a călit oțelul", trimise la muzeu, de pe front, din timpul Marelui Război de Apărare. In ranițe laolaltă cu cartușele, în tranșee, în blindate, soldații le purtau cu ei. Exemplul viu al lui Pavel Corceaghin îi călăuzea în luptă.

Zoia Cosmodemianscaia, Oleg Coșevoi și tovarășii săi din „Tânăra Gardă" aveau înscrise în caietele lor cuvintele lui Pavel Corceaghin. „Lucru cel mai de preț este viața. Ea i se dă omului o singură dată, și trebuie trăită în așa fel încât să nu-ți pară rău de anii irosiți fără niciun rost, să nu te ardă rușinea unui trecut nevrednic și pentruca atunci când mori să poți spune: toată viața și toate forțele au fost închinate celui mai minunat lucru din lume: lupta pentru dezrobirea omenirii".

Iată un album. Să ne apropiem, să-l răsfoim.

Pe prima pagină o frază care se referă la cartea „Așa s'a călit oțelul". „Un comunist nu cunoaște frica. Aceasta se deduce din carte, este expresia vieții autorului". Fraza este scrisă de Iulius Fucic luptător comunist ceh. Insăși viața lui a fost adânc pătrunsă de acest adevăr. Apoi o altă însemnare a scriitorului indian Navtej. „Voi căuta să urmez în viață calea ce mi-ați luminat-o prin cartea dumneavoastră".

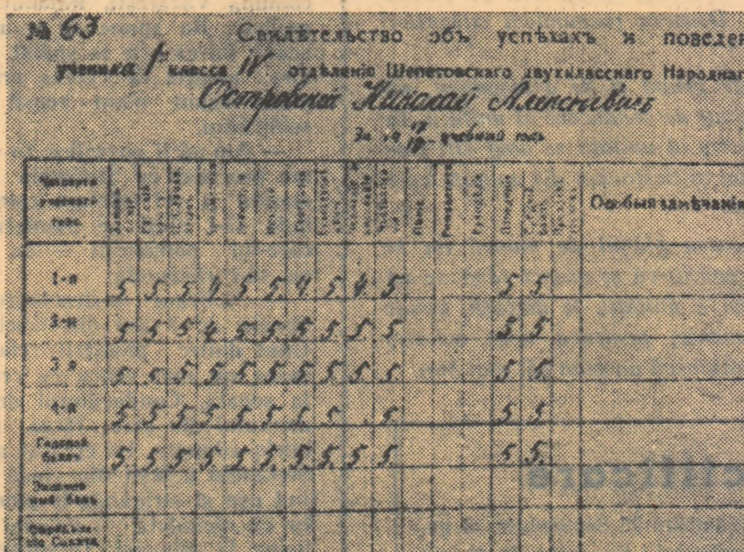
...Fotografii, coperte și desene ale cărților sale „Așa s'a călit oțelul" și „Născuți în furtună", toate îți aduc aminte în muzeu de Ostrovschi...

★

Am sfârșit vizita... Parcă ne-am fi despărțit chiar acum de Ostrovschi de omul acesta simplu înflăcărat de o puternică dragoste de om și o ură tot atât de puternică față de dușman. Ne simțim mai puternici. Am împrumutat ceva din forța lui, din tăria lui de luptător, din voința lui și a generației lui clocotitoare, devotată patriei și partidului.

Și parcă am vrea să-i spunem lui Pavel Corceaghin „dragul nostru Pavca să știi că vom trăi în așa fel încât să nu ne irosim anii în zadar și pentruca să putem spune că toată viața și toate forțele noastre le-am dăruit cauzei luptei pentru dezrobirea omenirii.

B. CARAGIALE

№ 63 Свидѣтельство объ успѣхахъ и поведеніи
ученика 1 класса IV отдѣленія Шепетовскаго двухкласснаго Народнаго училища
Островский Николай Алексеевич

															Особыя замѣчанія	Подпись родителей
1-я	5	5	5	4	5	5	4	5	4	5			5	5		
2-я	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5			5	5		
3-я	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5			5	5		
4-я	5	5	5	5	5	5	5	5	[illegible]	5			5	5		
Годовой баллъ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5			5	5		
[illegible]																
[illegible]																

Caietul de note a lui N. Ostrovschi. (Anul 1917)

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"